

βασικός

βασικός, -ή κ. -ιά, -ό, επίθ. [<βάσις + κατάλ. -ικός], βασικός. **1.** το αρσ. ως ουσ. **ο βασικός**, **α.** ο μισθός χωρίς επιδόματα ή άλλες προσαυξήσεις: «πόσος είναι ο βασικός σου; || ο βασικός μου είναι οχτακόσια ευρώ κι αν βάλεις τα επιδόματα και τις προσαυξήσεις που παίρνω κάθε μήνα, φτάνει στα χίλια διακόσια ευρώ». **2.** ο αθλητής (ποδοσφαιριστής, μπασκετμπολίστας κ.ά.) που αποτελεί τη βάση της ομάδας και που ξεκινά πάντα το παιχνίδι: «η ομάδα μας άρχισε το παιχνίδι με τους βασικούς της». Επίρρ. **βασικά** (βλ. λ.).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας